నాస్తి (న+అస్తి)

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

గిరిజాదేవి వ్యాపారం పనిమీద యు.స్. వెళ్ళింది. అక్కడ మాసివ్ హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చి చనిపోయింది.

న్యూస్ తెలిసి ఆశ్చర్యపోయాను. ఇంక సలహా చెప్పేమనిషి కూడాలేదు. ఆమె భౌతికకాయాన్ని ఇండియా తీసుకురావాలి. ఎంత ఖర్చు అవుతుంది అనే అంచనా వెయ్యకతప్పలేదు. వత్సల వుంటే ఈ తర్జనబర్జన వుండకపోను... కాని ఇప్పటి పరిస్థితి వేరు.

శవాన్ని తీసుకరావడానికి అయే ఖర్చుకి అర్థం వుందా?, యెవరికోసం శవం?, యెవరికి కావాలి? తీసుకొచ్చి దాచుకోం కదా, తగలపెట్టాలి, తగలపెట్టడానికి ఇంత ఖర్చా, ఆవిడ సొమ్ము ఆవిడకి పనికి రాకుండా పోతోంది.

నాకు గూడా మనసు చికాకుగా వుంది. ఆవిడ అంత్యక్రియలు ఇక్కడే జరగాలని మనసుపడే వాళ్ళని ఆవిడ సంపాదించుకోలేదు.

గిరిజాదేవిని అక్కడే క్రిమటోరియంకి అప్పగించి, బూడిద తీసుకొచ్చి సముద్రంలో కలిపేసా, అదో తృప్తి, ఎవరికి?

....

మహతి నేను గైనకాలజిష్ట్ రంజనాదేవి దగ్గరకి వెళ్ళాం . ఆమె చెక్ అప్స్ అన్నీ చేసి, మర్నాడు అమెరికన్ హాస్పిటల్ లో ఆపరేషన్ దియేటర్ బుక్ చెయ్యండి. డి అండ్ సీ చేస్తాను అంది. మర్నాడు అమెరికన్ హాస్పిటలులో మహతి డి అండ్ సి జరిగింది. రంజనాదేవి కొన్ని మందులు రాసింది. మళ్ళీ మూడు నాలుగు నెలల తర్వాత రమ్మంది. మూడు నాలుగునెలలలోనూ ఏ విశేషం జరగలేదు. తిరిగి రంజనాదేవి దగ్గరకి వెళ్ళాం, రంజనాదేవి మళ్ళీ టెష్టులు చేసింది.

"మహతి ఓరల్ కాంట్రా సెప్టివ్ స్ వాడుతోంది." అని నాకు చెప్పింది.

డాక్టరు చెప్పింది నిజమా కాదా అని మహతిని నిలదీసా ... మహతి నిజం వొప్పుకుంది.

"ఎందుకిలా" చేసావన్నాను.

"పిల్లల్ని కనడం తనకి చిరాకు" అంది.

"మరి నన్నెందుకు పెళ్ళిచేసుకున్నావు" అన్నాను కోపంగా.

"మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకునే ముందు పిల్లలకోసం నిన్ను చేసుకుంటున్నాను అని మీరు నాకు చెప్పలేదు. మీరు ఈ వయసులో సరదాకే చేసుకుంటున్నారనే అనుకున్నాను. అంతేకాదు నేను మిమ్మల్ని చేసుకున్నది కూడా మీ సంపద చూసే, డబ్బుతో సరదాలు తీరుతాయనే ఇందులో దాపరికం ఏం లేదు."

నే మహతిని బలంగా లెంపకాయ వేసాను. మహతి నన్ను చాల తీవ్రంగా చూసి, వెళ్ళిపోయింది.

ఆనాటినుండి మహతి రెండు రోజులు నాతో మాట్లాడలేదు. నేనే పలకరించాను. ఆమె అలకతీరలేదు. నాలో ఆతృతమొదలైంది. ఇంక ఈ జీవితం ఎన్నాళ్ళు ఉంటుంది. పిల్లలు పుడతారా? పుట్టరా? గిరిజాదేవి ముందే హెచ్చరించింది. నువ్వు ప్లాను చేసి అనుకుంటున్నట్టుగా ఏవీ జరగదు. మహతి మధ్య తరగతిలో పుట్టినా, హైసొసైటీ లేవిష్ నెస్కి షాపింగ్స్ కి అలవాటు పడిపోయింది. హైసొసైటీ గేదరింగ్స్ లో పెద్దష్టేకుతో పేకాట ఆడడం, ఫారిన్ బ్రాందీలు, డైమెండ్స్ నక్లెస్ ఎంపిక, ఆమెకి ఇచ్చినంతసంతృప్తి, ఫర్మ్ వర్క్ గాని, నాతో కాపరం గాని, పిల్లలమీద మమకారంగాని లేవు.

అప్పటికే నాకు యాభైనాలుగు ఏళ్ళు. ఇలా ఎన్నాళ్ళు సాగుతుంది. మహతి నయాన లొంగడం లేదు. కనుక భయానవొప్పిద్దామని చూసాను.

ఇంకోరోజు ఆమెతో ఘర్షణకి దిగాను. విడాకులు ఇస్తానన్నాను. తంతానన్నాను. అని ఒక లెంపకాయబలంగా కొట్టాను. ఇంతకు ముందు లెంపకాయ కొట్టినప్పుడు తీవ్రంగాచూసినట్టే ఈసారీ చూసింది. కాని అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోలేదు. నాచేతివేళ్ళు ముద్ర ఆమె లెంపమీద స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

మహతి నా దగ్గరగా వచ్చింది. “చూడండి మీరు మొగాళ్ళు బలం ఉంది. కొట్టగలననుకుంటున్నారేమో నేను స్కూల్లో, కాలేజీలో ఎథలిటిక్ చాంపియన్ని, ఆ విషయం మీకు తెలియదు. రోజూ పొద్దున్నే అయిదు గంటలనుండి ఏడుగంటలవరకూ జిమ్ లో గడిపిన దాన్ని జాగ్రత్త” అంది.

”అంటే నువ్వు కొడతావా” అన్నాను కోపంగా.

“అవసరం అనిపిస్తే తప్పదు”

నేను కోపం ఆపుకోలేకపోయాను. మళ్ళీ మహతి దవడ పగలకొట్టేను.

ఆనిముషంలోనే నాదవడ పగలిపోయింది. మహతి చేతుల్లో ఇంతబలం ఉంటుందని నేను ఊహించలేదు.

ఛెళ్ళుమని చెంప పగిలిందా, ఫఢీమని మహతి కొట్టిందా, అన్నది అనవసరం. నాకళ్ళ ముందు మెరుపు మెరిసింది.

ఆ మెరిపించింది మహతి, పెళ్ళాం మొగుడ్ని కొట్టిందా, అనికాదు. తగిలిన దెబ్బ అలాంటిది వేల వాట్టుల విద్యుత్తు మెదడులో ప్రవేశించి.... ప్రవహించి....చైతన్యంగా మారి....అరణిశిఖై చిచ్చుపెడుతోంది. ఏదో లోపం ఎక్కడో తేడా, తప్పు ఏమిటో అర్ధం కావడంలేదు. ఈ దావానలం చల్లబడదు. చల్లబడ కూడదు, ఎదురుగా శీతకరుదు కూడా చల్లార్చలేని, హాలహలం కంఠంలో లేదు మెదడులో ప్రవేశించింది. ఆలోచన్లు ఆర్చుకుపోతున్నాయి. కార్చిచ్చు వెలుగవుతుందా.......,

అదే ఆలోచన ఎక్కడుందీ లోపం, కార్చిచ్చుఎందుకు రగిలింది?ఎందుకుదహిస్తోంది? నా స్వార్ధం తేడాతెచ్చిందా?.

స్వార్ధం లేనట్టుగా శకిలిస్తాం కానీ....., స్వార్ధం లేకుండా బొటనవేలుకూడా కదపం అది లోకం గుర్తించదా, గుర్తిస్తుంది.

అదికూడా మొహంమీద నవ్వదు, పక్కకి తిరిగి నవ్వుకుంటుంది. ఏభావమేనా. దాచడానికి ఎందుకు ప్రయత్నిస్తాం, ఎకౌంటబుల్ గా వుండకూడదు అనుకొంటాం.,

ముసుగు, కపటం, యుక్తి,జీవితంలో వుపయోగిస్తాం నిజం అని నమ్ముతాం, లేదా, నిజం చెయ్యడానికి ప్రయత్నం, తత్వం వేరు., ఆత్మ వేరుహృదయం వుండదు, మమేకం చెందం, ఏకంఅన్నసూత్రం జీవితంలో పెద్దగా వుపయోగపడదని అభిప్రాయం. జీవితం కూడా జవాబుదారీ కాకుండా ఏ నీతి, ఏధర్మం ఏ విలువలు లేని చట్రంలో బిగిసిపోకుండా... గడిపేస్తామో ఆ జీవితాన్ని నెంబర్ వన్ అంటామా? దోనెంబరీ అంటామా? లేక అనార్కిఅంటామా?

దూరంగా క్షితిజం మీద వుదయిస్తున్న నిండు తదియ చంద్రుడు తపిస్తున్న నా మనసునిగానీ, నిత్యఘోషతో అలసిన జలధిని కానీ తీర్చలేదు, మరి శీతకరుడు అని పేరెందుకు తెచ్చుకున్నాడు. సముద్రంలో కెరటాల్లా ఆలోచన్లు అల్లకల్లోలంగా వున్నాయి. నా పిల్లలే నా ఆస్తి అనుభవించాలి. అన్న ఆలోచన ఎందుకు వచ్చింది? అది తప్పనిపించలేదు. అది తప్పెందుకవుతుంది? అది తప్పో వొప్పో ఇప్పుడీ ఆలోచన యేమిటి? ఈ ఆస్తి ఎవరిది? వారసులకే ఎందుకు దక్కాలి? వారసులకేఎందుకు ఇవ్వాలి? ఎవరు వారసులు? చచ్చాక నాది అన్నదాన్ని వదలకపోవడం అంటే ఇదేనా? బతికుండగా నా కోరిక... నాకల సాకారంకాలేదు.

“కల..కల..కల..” మహతి ఏమంది. జీవితమంతా కలగానే గడిచింది. నా ఫ్రెండు ఎనిమిది వేల డ్రెస్ వేసుకుంటే నాకు చికాకు విసుగు... ఫ్రెండ్స్ అందరూ వేలరూపాయలు కంట్రిబ్యూటు చేసుకు, జగదాంబలో సినిమా చూసి దాల్ఫిన్స్ లో భోజనం చేసి సెలిబ్రేటు చేసుకుట్టుంటే..., వొంట్లో బాగులేదనే సాకు మనసుని దహించేది. యేది బాగులేదు?. అసలు బాగులేనిది..., లేని దబ్బు.... డబ్బే అవసరం తీరుస్తుంది. ఏ నైతికతకి లేని మారకం విలువ డబ్బుకి వుంది. నా కలని నిజం చేయగలది డబ్బు. జీవితంలో కురచతనం పోవాలి అందుకే మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకున్నా..., అన్నప్పుడేనా గ్రహించవలసింది.

ఇదేది నాది కాదు మరెందుకీ దేవులాట? ఇక్కడ నాకేదో వుందనే భ్రమ, ఎందుకు కలిగింది? ఇక్కడ నాదేం లేదా? మరినేనెందుకింత అతుక్కు పోతున్నా... ఇదేది నాది కాదా? కాదన్నట్టే వుంది... కానీ తెగటంలేదు. తెంచాలి, యెక్కడ మొదలుపెట్టాలి. యింతవరకూ నాకెదురులేదు. నాతెలివితేటలకి ఆపులేదు. కానీ అది తప్పని తేలింది. అదీ మహతి చెంపదెబ్బతో... ఇదంతా నాది, నాతెలివి తేటల ప్రభావం, జీవితంలో తిరుగులేదు. అనుకున్నా... విధి నన్ను అదఃపాతాళానికి తొక్కేసినా, జంకలేదు.అది తలపుకు రాగానే అరవాలనిపించింది.

కానీ చుట్టూ జనం అరవడం మానసిక రుగ్మత అనిపించుకుంటుంది., మహతి చెయ్యిచేసుకోగానే కంగుతిన్నా... అనుకోని సంఘటనకి ఆశ్చర్యపోయా తిరిగి చెయ్యిచేసుకునుండే వాడ్నే కానీ మహతి సంగతి తెలుసు, పరుగు పందాల్లోనూ, జావలిన్ త్రోలేనూ చాంపియన్, పెళ్ళయిన తర్వాత కూడా రోజూ జిమ్ కెళుతోంది. ఆ విషయం ఆ చెంపదెబ్బతో అర్ధం అయింది. తనీ వయసులో మహతిని ఈ వయసులో పెళ్ళి చేసుకున్నదెందుకు?

చేసిన పనులన్నీ సక్స్ స్ లా కనిపిస్తున్నాయి. కానీ సక్స్స కావడంలేదు. యెందుకు? మహతి విషయంలో పొరపాటెవరిది? నాదా?

నా ఆస్తిని చూసి మోజుపడి మహతి పెళ్ళికొప్పుకుంది. అందుకు బదులుగా శరీరాన్ని యివ్వడంతో సరి అనుకుంది. మహతి నాజూకయిన శరీరం వెనుక యింత బలం వేగం వుంటాయంటే నమ్మబుద్దేయలా, ఇప్పుడు నమ్మకంతో పనిలేదు. నమ్మడానికి బుద్ధవసరం లేదు. మహతి చెంపదెబ్బకి బాధ ఆశ్చర్యం కలగలా, హీనపడ్డాను... అదే మనసుని దహిస్తోంది. లోపల తపన పెరుగుతోంది, అసహనం... ఎవరిమీద?

నా ఆలోచన ఎన్నడూ యింతే, తెలివి, సాహసం మీద ఆధారపడినంతగా, వేదన వుద్వేగానికి లోను గాలేదు.కానీ అలా అనుకోడానికి వీలులేదు. అమ్మ యెక్కడో యేదో తెలీని అంతఃకుహరల్లో మమతని మార్దవాన్ని తట్టిలేపింది. యెమోషనల్ ఫీలింగ్ కి అప్పుడప్పుడు అర్థం చెపుతుంది. అమ్మ పిలుపే అంత ఆ పిలుపులో దేసిబెల్స్ మనసుని కలవరపరుస్తాయి. యెందుకో ఆ పిలుపు తప్పించి, యే పిలుపూ యే బంధుత్వమూ గుండెల్లోకి చొరబడలేదు.

సరిగ్గా ముప్పైఏళ్ళక్రితం నా ఆలోచనలకి పదును పెట్టవలసిన అవసరం వచ్చింది.

కానీ ఈ రోజు అసలు తీవ్రంగా ఆలోచించవలసిన అవసరం ఏర్పడుతోంది. జీవతానికి ఆలంబన కావాలి. కుటుంబం కావాలి. వ్యక్తిగత జీవితంలో స్వార్ధపు అంధత్వంతో నా అనేవాళ్ళని దూరంచేసుకున్నా యెందుకో కొన్ని విలువల్ని తెలుసుకోలేకపోయా, అంతా అయోమయంగా వుంది.

అప్పుడు రాగిణి గుర్తుకు రాకపోలేదు. ఆనాటి రాగిణితో నాకున్న సంబంధం చూచాయగా మనసులో మెదిలింది. మావయ్యా అత్త నా దగ్గరకి వచ్చి ప్రాధేయపడ్డానికి కారణం రాగిణి కడుపుతో వుండడమేనా?రాగిణి ప్రసవించిందా? ఇప్పుడు యెక్కడ వుంది. నా వారసుడా? రాగిణి పెళ్ళిచేసుకుంటే, మొగుడుకి ఈ పిల్లవాడిగురించి తెలుసా.

ముందుగా చాలవిషయాలు రాబట్టాలి.

అతి కష్టం మీద మావయ్య పోయిన విషయం తెలిసింది. అత్తయ్య కొడుకు దగ్గర హైదరాబాదులో వుంది. రాగిణి మావయ్యరెండోకూతురు యెక్కడున్నారో తెలియలేదు.

రాగిణిని పట్టుకోడం కష్టం. వునికి తెలుసుకున్నా రాగిణికి సంతానం సంసారం వుంటాయి. తనకాపురం చెడకొట్టుకుంటుందా డబ్బుకి ఆసపడుతుందా అక్రమసంబంధం పైకి వస్తుంది. రాగిణి మొగుడు దాన్ని యెంతవరకు వొప్పుకుంటాడు. ఇది జరిగేపనికాదు.

మరింక నావాళ్ళెవరు. నా తండ్రికి కావలసిన వాళ్ళు నా వాళ్ళు అవుతారా?

సమీర, సవతితల్లి ఆమె సంతానం, వాళ్ళ నెప్పుడూ నావాళ్ళుగా చూడలేదు. అలాగని వాళ్ళతో శతృత్వం లేదు. నాన్న పోకముందు యేదో వొకటి రెండుసార్లు వాళ్ళింటికి వెళ్ళానేమో, వొకటి ఆస్తిపనిమీద, రెండు నాన్నపోయినప్పుడు. సమీర నన్ను చేరదీస్తుందా? నా నిస్సహయతని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుంటుందా? వయసులో యెంతో బేధంవున్న సమీర పిల్లలు నాకు తోబుట్టువులు అవగలుగుతారా? ఆనాడు నాన్న మీద అంత పగయెందుకు? అది సమీర మీద యెలాంటి ప్రభావం చూపింది?అది గుర్తుపెట్టుకుందా?

ఏది ఏమైనా సమీర దగ్గరికి వెళ్దాం అని నిర్ణయించుకున్నా....

....

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments